

חסד – ראשון – נתינת ישראל

מחצית השקל – כסף הכפורים

כי תשא יא וידבר ידוד אל משה לאמר: **יב** כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לידוד בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: **יג** זה יהנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לידוד: **יד** כל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ידוד: **טו** העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ידוד לכפר על נפשתיכם: **טז** ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לידוד לכפר על נפשתיכם: {פ}

הכיר

יז וידבר ידוד אל משה לאמר: **יח** ועשית פיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: **יט** ורחצו אחרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: **כ** בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לידוד: **כא** ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: {פ}

שמן המשחה

כב וידבר ידוד אל משה לאמר: **כג** ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: **כד** וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית חין: **כה** ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: **כו** ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת: **כז** ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת פליה ואת מזבח הקטרת: **כח** ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הפיר ואת כנו: **כט** וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגיע בהם יקדש: **ל** ואת אחרן ואת בניו תמשה וקדשת אתם לכהן לי: **לא** ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתים: **לב** על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: **לג** איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: {ס}

קטורת הסמים

לד ויאמר ידוד אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בבד יהיה: **לה** ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: **לו** ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: **לז** והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לידוד: **לח** איש אשר יעשה כמות להרית בה ונכרת מעמיו: {ס}

מינוי עושי המלאכה

לא א וידבר ידוד אל משה לאמר: **ב** ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: **ג** ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: **ד** לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: **ה** ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה: **ו** ואני הנה נתתי את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: **ז** את אהל מועד ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: **ח** ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל בליה ואת מזבח הקטרת: **ט** ואת מזבח העלה ואת כל בליו ואת הכיור ואת בנו: **י** ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן ואת בגדי בניו לכהן: **יא** ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: {פ}

קדושת השבת

יב ויאמר ידוד אל משה לאמר: **יג** ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אף את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ידוד מקדשכם: **יד** ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: **טו** ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לידוד כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: **טז** ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: **יז** ביני וביני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ידוד את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: {ס}

מחצית השקל – כסף הכפורים

כי תשא יא וידבר המשכת שפע מאין סוף אל החכמה שהוא סוד אבא שהוא סוד: **ידוד אל משה** ומהחכמה: **אל משה** שהוא סוד הדעת **לאמר** לעלות ולהאמיר את הדעת אל הבינה: **יב פי** כנסת ישראל **תשא את ראש כח"ב** - שלמות המוחין בסוד, **לי ראש בני ישראל** האחוזים במלכות שהיא כנסת ישראל, אבל המלכות לא יכולה להעלות את בני ישראל כי יש בהם: **לפקדיהם** פקודות ומשפטים, שהם סוד הגלגול מחמת חטאים, אבל גם לזה יש פיתרון שהוא: **ונתנו פולידרום...** הנותן מקבל בחזרה! **איש כפר נפשו לידוד** כדי לבטל את הקטרוג! **בפקד אתם ביום הדין**, ומשום שנתנו צדקה כופר נפש להו"ה - **ולא יהיה בהם נגף** הס"א נקראת נגף והקדושה נקראת גפן... ובמתן הכופר הס"א מתבטלת והגפן מתקיימת **בפקד אתם ביום הדין: יג זה** סוד הצדיק שהוא סוד היסוד הכולל ג' שמות: **איה"ה הוי"ה אדני** – שהם 12 אותיות כמנין זה... והם כללות ההשפעה שמגיעה אל המלכות **יתנו כל היסוד נקרא כל**, בסוד: **כי כל בשמים ובארץ**, כי היסוד מחבר בין ז"א לנוקבא, והיסוד הוא: **העבר על הפקדים** והחטאים נמחים, שהרי גם לצורך כפרה על הנפש באה: **מחצית השקל** שאדם לא יחשוב שהוא אדם שלם! הוא תמיד רק חצי... ועל ידי כפרה על הנפש, מתחלפת אותה נפש שבגימטריה שקל: **בשקל הקדש** כלומר, הנפש הופכת לקדוש **עשרים** גימטריה 620 גימטריה כתר ג'רה אותיות הג"ר השקל הכתר שהוא הג"ר משפיע בזכות: **מחצית השקל והמלכות נקראת**: **תרומה לידוד** הנוקבא עולה לז"א, וכך נפרדת מהקליפות, וכך כל נפש מישראל מתרחקת מהקטרוגים: **יד כל היסוד נקרא כל**, והוא מתקן את: **העבר על הפקדים** של המלכות ועל דיני שמיים **מבן עשרים שנה** סופי תיבות **המין** – כי כשהמן רצה לתת למלך עשרת אלפים כיכר כסף, הקב"ה אמר לו שישאל הקדימו אותו בפרשת שקלים **ומעלה** שאז יש להם מוחין דאבא ואמא... והפקידה צריכה להיות על השלמים, כי הם הגורמים שלמות למעלה! **יתן תרומת ידוד: טו העשיר** בעל נפש מעולם אצילות **לא ירבה והדל** בעל נפש מעולם עשיה **לא ימעיט ממחצית השקל** מאחר שהשלמות לא תלוי במעמד, אלא תלוי בשלמות המוחין בפנימיות האדם... לכן כולם שווים! **לתת את תרומת ידוד** לקשר ולהעלות את המלכות שהיא סוד הנפש הכללית עם התפארת, וזה סוד תיקון הנפש! ועליית הנפש אל הרוח - כדי למחוק את הפשעים, כלומר, כדי: **לכפר על נפשתיכם: טז ולקחת את כסף הכפרים למחיקת הפשעים מאת בני ישראל** האחוזים במלכות הנקראת כנסת ישראל **ונתת אתו על עבדת אהל מועד** שהוא בחינת מלכות **והיה לשון שמחה לבני ישראל לזכרון** מאת היסוד הנקרא זכרון, והיסוד עומד לפני ז"א, דהיינו: **לפני ידוד** כדי **לכפר על נפשתיכם** על הפגמים והחטאים: {פ}

הכיר

יז וידבר המשכת שפע מאין סוף אל החכמה שהוא סוד אבא שהוא סוד: **ידוד אל משה לאמר** לעלות ולהאמיר את הדעת אל הבינה: **יח ועשית פיור נחשת וכנו נחשת** הכיור וכנו הם נצח והוד רומזים אל ב' הכליות של הגוף... וכמו שהכליות מפרישים השתן וגורמים לגוף נקיות וטהרה – כך המים היוצאים מהכיור מנקים ומטהרים את הכהנים שיהיו ראויים לעבודה... וכמו שהכליות נמצאות בחזה ולמטה במקום המגולה – כך הכיור וכנו נתונים בחצר אוהל מועד אצל המזבח החיצון כנגד המלכות, והם משוכים כלפי דרום שהוא צד החסד **לרחצה** גימטריה 333 גימטריה של"ג, בסוד האורות של אמא שרוחצים וממתיקים את הדינים **ונתת אתו** את התפארת שהוא סוד אות ו' **בין אהל מועד** בין היסוד, כי אהל מועד גימטריה 156 גימטריה יוסף **ובין המזבח** שהיא סוד המלכות **ונתת שמה מים חדים: יט ורחצו אחרן ובניו ממינו את ידיהם חסד וגבורה ואת רגליהם נצח והוד** – **ברחצה** היא לצורך תיקון ו"ק! כי בידיים וברגליים מתאחזים בקלות כוחות הטומאה: **כ בבאם אל אהל מועד ורחצו מים** ומשום שהרחצה מהבינה הנקראת אלהיים חיים, הם: **ולא ימתו** כשנכנסים לאוהל להקטיר קטורת ולהטיב הנרות **או בגשתם אל**

הַמִּזְבֵּחַ לַשֵּׁרֶת לְהַקְטִיר אֶשֶׁה לַיהוָה גַּם שִׁמְקִטִּירִים בַּמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן צָרִיךְ לִהְיוֹת טְהוּרִים! **כא** וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֶק עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: {פ}

שמן המשחה

כב וַיִּדְבֹּר הַמֶּלֶךְ שָׁפַע מֵאֵין סוֹף אֶל הַחֲכָמָה שֶׁהוּא סוֹד אָבָא שֶׁהוּא סוֹד: יְדוּד אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר לַעֲלוֹת וּלְהֵאמִיר אֶת הַדַּעַת אֶל הַבֵּינָה: **כג** הַבֵּינָה מִשְׁפִּיעָה אֶל זִוְיָן הַנִּקְרָאִים: וְאַתָּה קַח לָךְ לְהִנָּחֵךְ וְטוֹבֵתְךָ! כְּלוֹמֵר, הַתְּפֹאֶרֶת מִשְׁפִּיעָה אֶל הַיִּסוּד שֶׁנִּקְרָא חֶק (קח) וְנִקְרָא כָל (לך), וְהַיִּסוּד נוֹתֵן אֶת כָּל הַשְּׁפָעָה אֶל הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאֵת: בְּשָׂמִים בְּסוֹד הַקְּטוֹרֶת הַמַּעֲלָה רִיחוֹת אֶל הָאֵף, וְכִּי הַמַּלְכוּת מַעֲלָה מִיָּד לִיָּד וּמִקְשֶׁרֶת אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת רֹאשׁ כּוֹר דְּרוֹר סוֹד הַחֶסֶד וְקוֹרָא דְּרוֹר לְכָל מִי שֶׁהִמּוֹר מִשּׁוֹךְ עָלָיו, כְּלוֹמֵר, שֶׁהִיָּא לֹא אוֹחֶזֶת בּוֹ! דְּרוֹר גִּמְטְרִיָּה קְדוּשָׁה חֲמִשׁ מֵאוֹת שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה מִשּׁוֹךְ עַל הָרֹאשׁ... רֹאשׁ גִּמְטְרִיָּה 501 עִם הַכּוֹלָל וְקִנְיָן סוֹד הַהוּד בְּשֵׁם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתַיִם וְקִנְיָן סוֹד הַנֶּחֱצָה בְּשֵׁם חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתַיִם: **כד** וְקִנְיָן סוֹד הַגְּבוּרָה שְׁבָה בִּי שְׁמוֹת אֱלֹקִים: חַיִּים וְאַחֲרֵי־כֵן, שְׁבִיגִמְטְרִיָּה: חֲמִשׁ מֵאוֹת וּמַהֲגְבוּרָה נִמְשָׁךְ אֶל הַתְּפֹאֶרֶת שֶׁהוּא: בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְהַתְּפֹאֶרֶת מִשְׁפִּיעָה אֶל הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאֵת: וְשֵׁמֶן זַיִת סוֹד הַיִּסוּד הֵינְיָן יָיב לוגים... הֵינְיָן גִּמְטְרִיָּה 65 גִּמְטְרִיָּה אֲדִנִּי: **כה** וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֵׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ הַיִּסוּד נוֹטֵל הַכַּח שֶׁל שָׂאֵר הַדְּרָגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁמֶן נוֹטֵל דִּי הַבְּשָׂמִים עַל יְדֵי שְׁטוּבָלִים אוֹתָם בּוֹ... רִקְחָה מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רִקְחָה שֵׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יְהִיָּה וְעַל יְדֵי הַשֵּׁמֶן הַקְּדוֹשׁ מִקְדָּשִׁים אֶת כָּל כְּלֵי הַקְּדוֹשׁ - שְׂאִין אַחִיזָה בֵּהֶם לְחִיצוֹנִים! בְּכּוֹחַ הַשֵּׁמֶן הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא סוֹד אָבָא הַדּוּחָה מִפְּנֵי אֶת הַחִיצוֹנִים: **כו** וּמִשְׁחָתָהּ בּוֹ אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת: **כז** וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת כְּלָיָהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת: **כח** וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כְּנֹ: **כט** וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הַכִּלִּים הֵם קֹדֶשׁ, וְעַם הַמִּשְׁחָה בְּשֵׁמֶן הֵם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים כָּל הַנִּגְנַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: ל וְאֶת אֹהֶרֶן וְאֶת בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדְשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי לִכְהֵן לִי־יָי שֵׁם הוֹיָה... שֶׁהוּא סוֹד הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹן: **לא** וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר שֵׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יְהִיָּה זֶה גִּמְטְרִיָּה יָיב לוגים שֶׁנֶּעֱשׂוּ מִהַשֵּׁמֶן בִּימֵי מֹשֶׁה - וְהַשֵּׁמֶן שִׁימַשׁ לְכָל הַדּוּרוֹת, וְהוּא גַם קִיָּים לַעֲתִיד לְבֹא לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: **לב** עַל בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִיָּסַד וּבְמַתְכַּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כְּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֵם: **לג** אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִכֶּנֶסוֹ עַל זֶר וְנִגְבַּרְתָּ מִעֲמָיו נִמְסַר בְּיַד הַחִיצוֹנִים שֶׁמְזַלְזִלִים בְּקְדוּשָׁה: {ס}

קטורת הסמים

לד וַיֹּאמֶר יְדוּד אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נְטִיף זֶה הַצִּיר, וְהוּא סוֹד הַכֶּתֶר וְשִׁחֲלֵת זֶה הַצִּפּוֹרֵן, כִּנְגֵד הַיִּסוּד וְחִלְבָּנָה כִּנְגֵד הַמַּלְכוּת סָמִים וְחִלְבָּנָה אֹר מִקִּיף... לְבָנָה גִּמְטְרִיָּה פ"ז, בְּסוֹד: רֹאשׁוֹ כְּתֵם פ"ז! זָכָה בְּדָבָר יְהִיָּה: **לה** וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת עַל יְדֵי הַקְּטוֹרֶת מִקְשֶׁר הַדְּרָגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְעַל יְדֵי כִּי מִתְרַבֶּה הָאֹר שֶׁלֹּהֶם וּמִסְתַּלֶּקֶת מֵהֶם אַחִיזָה הַחִיצוֹנִים שֶׁהֵם יָיב אֲרוּרִים, וְכִנְגֵד סְמִי הַקְּטוֹרֶת - לְהַרְחִיק אֶת הַחִיצוֹנִים מִהַקְּדוּשָׁה! רִקְחָה מַעֲשֵׂה רוֹקַח לְכַתּוֹשׁ אֶת יָיב סְמִי הַקְּטוֹרֶת וְלַעֲרַב אֹתָם יַחַד מִמְּלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ הָאֹר הַמִּקִּיף שֶׁל הַלְבָּנָה מִטְהַר וּמִקְדָּשׁ גַּם אֶת הַחֲלָבָה שִׁישׁ בָּהּ קֶצֶת טוֹמָאָה... כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ מִצְרִיִּים בְּתַפִּילָתָנוּ אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל הַדּוּמִים לְחִלְבוּנָה: **לו** וְשִׁחֲקֵת מִכְּנָה הָדָק וְנִתְתָּה מִכְּנָה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שְׂמָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֵם: **לז** וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכַּנְתָּהּ

לא תעשו לכם קדש תהיה לך לידוד: **לח** איש אשר יעשה כמוה להרית בה
ונכרת מעמיו: {ס}

מינוי עושי המלאכה

לא א וידבר ידוד אל משה לאמר: **ב** ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן
חור למטה יהודה שבט יהודה הוא ראש השבטים: **ג** ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה גימטריה א"ל אדנ"י: **ד** לחשב מוח אחד מן השבת מיעוט רבים
שנים – שני מוחות... וביחד הם ג' מוחין הבאים מהבינה אל הז"א, ובצלאל שהוא סוד החסד התמלא מהם כדי להמשיכם אל המלכות
בג' מוחין שלה... בצלאל בנוסף להמשכת המוחין של הזכר שהם חב"ד במוחין של הנוקבא, גורם גם להתפשטות האורות של המוחין
בגוף המלכות דהיינו בחג"ת: לעשות בזהב זרוע שמאל וגבורה ובכסף זרוע ימין חסד ובנחשת גוף
ותפארת... וגם ממשיך לדרגות נהי"ם של המלכות: **ה** ובחרשת אבן למלאת הוד ובחרשת עץ נח
לעשות בכל יסוד מלאכה מלכות: **ו** ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה הקב"ה נותן חכמה למי שיש חכמה! ועל ידי
החכמה שמביא להם הקב"ה מכינים עצמם אל הקודש... ועשו את כל אשר צויתך: **ז** את אהל מועד
ואת הארץ לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל פלי האהל: **ח** ואת השלחן
ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת: **ט** ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת בנו: **י** ואת בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בנו לכהן: **יא** ואת שמן המשחה ואת
קמרת הפנים לקדש ככל אשר צויתך יעשו: {פ}

קדושת השבת

יב ויאמר ידוד אל משה לאמר: **יג** ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אף למעט
הקרבת התמידים שנעשת גם בשבת לשם שמים – ואין להסיק מזה שניתן לעסוק במלאכת המשכן בשבת! את שבתתי
תשמרו השבת היא סוד המלכות – ה' אחרונה של שם הוי"ה השורה על ישראל, ועל ידי המלכות אנחנו מתקשרים עם אבינו
שבשמים **כי אות הוא ביני ובנייכם לדרתיכם לדעת כי אני ידוד**
מקדשכם: יד ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם ולא לאומות העולם – גוי ששומר שבת
חייב מיתה! כי בזה הגוי מעיד עדות שקר על השכינה כאילו היא שורה על משהו ערל... ולכן אותו הגוי חייב מיתה! כתוב: וקבדי לאחר
לא אמן... ביום שבת המלכות עולה עד הקודש העליון שהוא אבא, והמלכות מעלה איתה גם את בניה – זה סוד נפש יתירה בשבת!
מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב
עמיה: **טו** ששת ימים יעשה מלאכה כנגד הוי"ק שהבירור תלוי בהם וביום השביעי שבת
שבתון אין בירורים בשבת! קדש לידוד כל העשה מלאכה ביום השבת מות
יומת: **טז** ושמרו בני ישראל את השבת ראשי תיבות ביא"ה – לרמז שהגברים ישמרו ולא ידווגו עם
נשותיהם בימיות החול, וימתינו להזדווג בליל שבת – שאז הזיווג שלם למעלה! וכך יוכלו להביא נשמות קדושות מבחינת השבת, ולא
נשמות פגומות שהן נשמות של ימות החול... לעשות את השבת לדרתם רומז אל הנשים – כי חסרה האות ו'... וגם
ראשי תיבות אה"ל שהם אותיות לאה – והנוקבא היא סוד האוהל ברית עולם: **יז** ביני ובין בני ישראל
אות הוא לעלם ראשי תיבות ביאה ל"ו שבגימטריה אהל – לרמז אל השוואת ההנהגה בין למעלה בין למטה, מהסיבה: **כי**
ששת ימים עשה ידוד את השמים ואת הארץ אלו הוי"ק המתקנים והמבררים בימות החול, ולכן **א**

אפשר שהזיווג בהם יהיה שלם... אבל ביום השביעי הקב"ה מזדווג בזיווג שלם עם השכינה ו**ביום השביעי** **שבת**

וינפש השכינה היא סוד הנפש... סופי תיבות **שתיים** – לרמז על שתי נשמות שיש בשבת: {ס}